

Левстик у то време није био у Љубљани. Налазио се у Оломуцу у Моравској, као ђак богословије, пошто без матуре није могао на универзитет. О забрани песама није ништа знао. Био је сав утонуо у рад и толико већ ушао у чешки језик, да је са успехом тумачио и старе чешке рукописе, и преводио на словеначки „Краљедворски рукопис“. У том стиже у Оломуц вест о забрани његових песама. Надбискуп тражи да их се Левстик одрекне или бар да изјави да му је жао што их је издао. Нарочито му је замерано за песме: „Дан Свих Светих“ и „Студентска здравица“, у којој Левстик, пун несташлука и младићске бујности, позива другове да се скупе око бокала да ту „славе Бога“ и напијају девојкама. Ту се мало потсмева морализаторима које назива кључарима неба. На крају позива другове да безбрижно запевају, ма шта да су иначе, да запевају у здравље колега, а на пропаст филистара. Тон и ритам песме су сасвим у складу са садржином, а проткани латински стихови дају песми студентску боју.

Та песма је осуђена с верске тачке гледишта и Левстика је снашла судбина слична судбини других словеначких песника искренијег и слободнијег душевног излива. Његов несавитљиви карактер није поклекнуо под теретом забране. Он је остао себи доследан, није дао изјаву коју су му тражили, и зато је морао да иде из богословије. Та неправда је ударила печат на цео доцнији Левстиков живот: на сваком кораку пратио га је глас да је саблажњив песник. А у њему је то изазвало крајњу побуну на реакционарство, и појачало његову упорну борбеност.

После тога удара, Левстик одлази у Беч где слуша Миклошића. Тада се упознаје и са Вуком Караџићем и његовим радом, што је било, као што је поменуто, од великог утицаја на Левстиков рад. Али, због оскудице материјалних средстава, Левстик мора да се врати у домовину. Враћа се — пешке! Прима се за домаћег учитеља сину грофа Пачета у Турну код Св. Крижа, где је опет студирао и писао. Пише и песме; посвећује их простој сеоској девојци Тони Ковачевој, у коју је тада био заљубљен. — Међутим, син грофа Пачета умре, и Левстик остане без хлеба. Како су његови били продали имање на селу, то је он био принуђен да оде суседу Илији, обућару, код кога је, као какав